

**Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas**
Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Klaidžiojimas ratais

Ar esate girdėję tokį seną posakį, kad pasiklydę žmonės klaidžioja ratais? Vokiečių psichologas Janas L. Zumanas bandė moksliskai iširti, ar tai yra tiesa. Vienus eksperimento dalyvius jis paliko dideliame miške, kitus Sacharos dykumoje ir navigacine sistema stebėjo, kur jie eina. Jie neturėjo nei kompasu, nei jokių kitų prietaisų. Nurodymai buvo paprasti: eiti tiesiai nurodyta kryptimi.

Vėliau daktaras Zumanas aprašė, kas įvyko. „[Kai kurie] iš jų ėjo debesuotą dieną, kai nesimatė saulės [neturėdami orientyro]. [...] Visi [jie] vaikščiojo ratais, [keletas] jų nieko neįtardami ne kartą kirto savo pačių praeitą kelią.“ Kiti dalyviai ėjo šviečiant saulei, toluomoje matydami orientyrus. „Jie [...] ėjo beveik tobulai tiesiai.“¹

Šį tyrimą pakartojo kiti žmonės, naudodami skirtingus metodus.² Visų rezultatai buvo panašūs.

Be aiškiai matomų orientyrų žmonės ima klaidžioti ratais.

Šventųjų Raštų orientyras

Neturėdami dvasinių orientyrų, žmonės taip pat ima klaidžioti. Be Dievo žodžio mes klaidžiojame ratais.

Tiek individualiai, tiek kaip bendruomenės mes vėl ir vėl pastebime tai kartojantis nuo pat laiko pradžios. Esame linkę pasiklysti, kai nebeatome Dievo žodžio.

Neabejoju, jog dėl šios priežasties Viešpats įsakė Lehiui siųsti savo sūnus atgal į Jeruzalę skaistvario

plokštelių. Dievas žinojo, kad Lehiu palikuonims reikės patikimų orientyrų – atskaitos taškų, – kurie padės matyti, ar jie nenuklydo nuo kelio.

Raštai yra Dievo žodis. Tai yra Dievo orientyrai, rodantys kelią, kuriuo turime eiti norėdami priartėti prie Gelbėtojo ir siekti kilnių tikslų.

Visuotinės konferencijos orientyras

Pamokymai, kuriuos gauname per visuotines konferencijas, tai dar vienas orientyras, padedantis žinoti, ar einame teisinga kryptimi.

Kartais klausiu savęs: „Ar įsiklausiau į pastarojoje visuotinėje Bažnyčios konferencijoje kalbėjusių vyrų ir moterų žodžius? Ar skaičiau ir pakartotinai perskaičiau jų žodžius? Ar apsvarsčiau ir pritaikiau juos savo gyvenime? Ar tiesiog pasimėgavau gražiomis kalbomis ir praleidau galimybę šias įkvėptas žinias pritaikyti savo gyvenime?“

Galbūt klausydami ar skaitydami užsirašėte vieną kitą pastabą. Galbūt kai kuriuos darbus jūs įsipareigojote daryti geriau arba kitaip. Tik pagalvokite apie paskutinės visuotinės konferencijos pranešimus. Daugelis jų skatino mus stiprinti šeimas ir tobulinti savo santuokas. Paskutiniame *Liahonos* numeryje taip pat kreipiamas dėmesys į šias amžinąsias vertybes ir duodama daugybė praktinių patarimų, galinčių palaiminti mūsų gyvenimą.

Ar pastebime ir panaudojame šiuos vertingus patarimus? Ar atpažįstame šiuos vertingus orientyrus ir einame link jų?

Vaistas nuo klaidžiojimo

Dvasiniai orientyrai mums yra būtini, kad galėtume išlikti tiesiame ir siaurame kelyje. Jie aiškiai nurodo kryptį, kuria turime keliauti, bet tik tada, kai juos atpažįstame ir einame link jų.

Kai atsisakome vadovautis šiais orientyrais, jie tampa bereikšmėmis dekoracijomis, kurių vienintelė prasmė – pajvairinti monotonišką horizontą.

Nepakanka vadovautis vien savo instinktais.

Nepakanka turėti geriausių ketinimų.

Nepakanka vadovautis vien fiziniais pojūčiais.

Net tada, kai manome einant tiesiu dvasiniu keliu, be patikimų, kelių mums rodančių orientyrų, be Dvasios vadovavimo mes greičiausiai nuklysimė.

Taigi atverkime akis ir žiūrėkime į orientyrus, kuriuos dosnūs Dievas parūpino savo vaikams. Skaitykite Dievo žodį, klausykimės jo ir taikykite jį. Melskimės su tikru ketinimu, klausykime ir sekime Dvasios raginimais. Atpažinę mūsų Dangiškojo Tėvo siūlomus dieviškus orientyrus, turime savo kursą nustatyti pagal juos. Eidami link dvasinių orientyrų, turėtume reguliariai koreguoti kursą.

Tokiu būdu neklaidžiosime ratais, bet tvirtai, su pasitikėjimu ir užtikrintai eisime link to didžio dangiškojo palaiminimo, kuris yra visų, einančių tiesiu ir siauru Kristaus mokinių keliu, pirmagimystės teisė.

IŠNAŠOS

1. Žr. Jan L. Souman and others, „Walking Straight into Circles“, *Current Biology* p. 19 (2009 m. rugsėjo 29 d.), 1538.
2. Žr., pavyzdžiui, Robert Krulwich, „A Mystery: Why Can't We Walk Straight?“ npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Ruošdamiesi mokytis pagal šią žinią, Raštuose raskite pasakojimų apie žmones, kurie buvo vedami dvasinių orientyrų, arba apie žmones, klaidžiojusius ratais. Pasiengimą galite pradėti nuo šių eilučių: Skaičių 14:26–33; 1 Nefio 16:28–29; Almos 37:38–47. Jei jaučiate įkvėpimą, mintimis apie šiuos pavyzdžius galite pasidalinti su tais, kuriuos mokysite. Paklauskite jų, ko iš šių pasakojimų galima pasimokyti.

JAUNIMAS

Jums skirti orientyrai

Visuotinę konferenciją ir Raštus Prezidentas Uchtdorfas pavadino orientyrais, padedančiais išvengti dvasinio klaidžiojimo. Pagalvokite apie kitus dvasinius orientyrus, dariusius jums įtaką ir vedusius jus gyvenime. Savo patyrimus užrašykite dienoraštyje. Jums gali padėti šios Prezidento Tomo S. Monsono kalbų citatos:

„Patriarcho palaiminimas lydės jus per tamsiausią naktį. Ves per gyvenimo pavojus. [...] Savo palaiminimo neturėtumėte gražiai sulankstę kur nors nukišti. Jo nereikia įrėminti ar viešinti. Jį reikia skaityti. Jį reikia branginti. Juo reikia vadovautis.“

„Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light“, *Ensign*, 1986 m. lapkritis, p. 66.

„Dangiškasis Tėvas neišleido mūsų amžinojo kelio neparūpinęs priemonių, per kurias galime gauti jo vadovavimą, kad saugiai sugrįžtume. Kalbu apie maldą. Taip pat kalbu apie ramaus tylaus balso kuždesius.“

„The Race of Life“, *Liahona*, 2012 m. gegužė, p. 92.

VAIKAI

Galiu rasti kelią

Prezidentas Uchtdorfas sako, kad turime sekti dvasiniais orientyrais, nes jie padės mums pasirinkti, kas teisu, ir priartėti prie Gelbėtojo. Kai kurie orientyrai yra malda, Raštai, visuotinė konferencija ir *Liahona*.

Kartu su šeima perskaitykite vieną pastarosios visuotinės konferencijos kalbą. Ką kalbėtojas siūlo mums daryti, kad išliktume teisingame kelyje? Drauge su šeima nustatykite tikslus pasinaudoti tuo, ko išmokote.

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Lietuvoje. Tekstas anglų kalba patvirtintas 6/12. Vertimas patvirtintas 6/12. *First Presidency Message, June 2013* vertimas. Lithuanian. 10666 156

Tikėjimas, šeima, parama

Džiaugsmas rengiant šeimos istoriją

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padėsiančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje. Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Vyresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad Elijos dvasia tai „Šventosios Dvasios, liudijančios apie dievišką šeimos prigimtį, pasireiškimas“.¹

Būdami atkurtosios Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, esame sandoromis įsipareigoję ieškoti savo protėvių ir suteikti jiems gelbėjančias Evangelijos apeigas. Be mūsų jie negali pasiekti tobulumo (žr. Hebrajams 11:40), ir „mes negalime be savo mirusiųjų būti padaryti tobuli“ (DS 128:15).

Šeimos istorijos darbas ruošia mus amžinojo gyvenimo palaiminimams ir padeda mums sustiprinti savo tikėjimą ir teisumą. Šeimos istorija tai būtina Bažnyčios misijos dalis, ji gelbėjimo ir išaukštinimo darbą padaro prieinamą visiems.

Prezidentas Boidas K. Pakeris, Dvylikos Apaštalų Kvorumo

prezidentas, sakė: „Kai tyrinėjame savo pačių genealogiją, imame domėtis ne vien vardais. [...] Mūsų dėmesys nukrypsta į tėvų širdis – stengiamės juos rasti, pažinti juos ir tarnauti jiems.“²

Iš Raštų

Malachijo 4:5–6; 1 Korintiečiams 15:29; DS 124:28–36; 128:15

Iš mūsų istorijos

Pranašas Džozefas Smitas mokė: „Didžiausia Dievo mums duota atsakomybė šiame pasaulyje yra ieškoti savo mirusiųjų.“³ Šventykloje galime tarnauti kaip vikariniai mirusiųjų protėvių tarpininkai ir atlikti už juos visas būtinas apeigas.

Selė Rendal iš Navū, Ilinojaus valst., mirus keturiolikmečiui sūnui, rado didžią paguodą pažade apie amžinąsias šeimas. Jos vyrui pasikrikštijus už sūnų, ji rašė

giminaičiams: „Koks didis dalykas yra tai, kad [...] galime būti pakrikštyti už visus savo mirusiuosius [protėvius] ir išgelbėti juos – visus, apie kuriuos tik galime gauti žinių.“ Po to ji paprašė gimines siųsti jai informaciją apie jų protėvius, sakydama: „Ketinu padaryti viską, kas įmanoma, kad išgelbėčiau [mūsų šeimą].“⁴

IŠNAŠOS

1. Raselas M. Nelsonas, „A New Harvest Time“, *Liahona*, 1998 m. liepa, p. 34.
2. Boidas K. Pakeris, „Your Family History: Getting Started“, *Liahona*, 2011 m. lapkritis, p. 17.
3. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* (2010), p. 457.
4. Žr. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 92–95.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip galiu padėti savo lankomoms seserims rengti šeimos istoriją?
2. Ar rašau asmeninę istoriją?